

BENNY NAŠIEL SVOJ NOVÝ DOMOV

Benny bol malý, opustený psík, ktorý sa túlal ulicami mesta. Život na ulici nebol jednoduchý, ale Benny si našiel niekoľko skvelých kamarátov, ktorí mu pomáhali prežiť. Patrili medzi nich Eli, Brix, Hugo, Rafík, a nezbedný kocúrik Leo.

Leo bol jedinou mačkou v tejto psej partii, ale veľmi dobre zapadol. Bol šikovný v chytaní myší a s radosťou sa delil o svoje úlovky s Bennym a ostatnými. Eli bola malá, rýchla sučka s dlhými ušami a nadšením pre behanie. Často pretekala s ostatnými psami a vždy našla cestu, ako ich rozveseliť.

Brix a Hugo boli ďalšími členmi partie. Brix, malý teriér, bol plný energie a neustále chcel hrať naháňačky. Hugo, mohutný nemecký ovčiak, vždy všetkých chránil. „Nebojte sa, som tu s vami,“ vrčal často s odhodlaním. A potom tu bol Rafík, najmladší zo skupiny. Našli ho počas jeho prvých Vianoc, schúleného a zahrabaného v snehu. Odvtedy ho všetci považovali za najmladšieho člena rodiny.

Táto skupinka bola nerozlučná a veľmi sa tešili, že sa navzájom našli. Hoci sa túlavý život občas zdal ťažký, spolu sa vedeli smiať a nájsť radosť aj v malých veciach.

Jedného chladného rána, keď sa Benny zobudil, zbadal pred sebou malé dievčatko. Dievčatko sa naňho pozrelo a usmialo sa.

„Ahoj, psiček! Ja sa volám Saška. A ty? Máš nejaké meno?“ spýtala sa zvedavo.

Benny ostal prekvapený a nevedel čo má povedať. Vedel, že ľudia väčšinou počujú len jeho štekot. Napriek tomu sa pokúsil povedať: „Benny.“

Na jej tvári sa zrazu objavil široký úsmev. „Benny? To je krásne meno! Počkaj... ty rozprávaš?“ spýtala sa s úžasom.

V tom sa k nim pripojili Bennyho kamaráti - Hugo, Brix a Leo.

„Benny, pod' sa s nami hrať naháňačky!“ štekol Brix veselo. Saška sa na nich pozrela s prekvapením.

„To sú tvoji kamaráti? Oni tiež rozprávajú?“

Benny prikývol. „Áno, aj oni vedia rozprávať, ale len pre tých, ktorí majú dobré srdce. Volajú sa Hugo, Brix a Leo. Brix a Leo sme našli v útulku spolu s Hugom. A Leo, aj keď je kocúr, je s nami od začiatku.“

„Máš ešte ďalších kamarátov?“ opýtala sa zvedavo Saška.

„Jasné,“ odpovedal Benny. „Ešte mám môjho najlepšieho kamaráta Rafíka a kamarátku Eli. Všetci sme tu jedna veľká partia!“

Saška sa usmiala. „A nechcel by si sa dnes zastaviť u nás na večeru? Môžeme sa hrať a nebudeš hladný.“

Benny trochu váhal, ale napokon prikývol. „Dobre, prídem.“

„A nechcel by si u nás aj prespať?“ dodala Saška s nádejou.

„No... ak ti to nevádi, tak dobre,“ súhlasil Benny.

„Tak príď, keď sa bude stmievať. Ukážem ti, kde bývam,“ povedala Saška radosťne a rozlúčila sa s Bennym a jeho partiou.

Keď nastal večer, Benny si išiel na chvíľku pospať. Keď sa prebral, zistil, že je čas ísť k Saškinmu domu. Cestou rozmýšľal nad tým, ako to asi bude

vyzerať. Saška mamine ani nepovedala, že na večeru pozvala hovoriaceho psa. Keď bol Benny pred domom, uvidel, ako ho Saška vyzerá z okna. Rýchlo otvorila dvere a zvolala: „Ahoj, Benny! Som rada, že si na mňa nezabudol!“ Silno ho objala a dodala: „Pod' dnu, dám ti misku vody a granúl.“

Benny vošiel a bol veľmi prekvapený, aké útulné to tam majú. Saška zase nemohla uveriť, že Benny vypil a zjedol dve misky vody a granúl.

„No, napapal si sa, Benny?“ opýtala sa ho so smiechom.

„Áno, veľmi mi chutilo,“ odpovedal Benny šťastne.

Saška potom povedala: „Ja sa musím ísť umyť. Počkaj ma v mojej izbe, ukážem ti, kde je.“

Benny trpezlivo čakal, kým sa Saška umyje. Rozhliadal sa po izbe, cítil sa príjemne a v bezpečí. Keď sa Saška vrátila, zvolala: „Benny, pod' na večeru!“

Spoločne utekali dole do kuchyne, kde Benny stretol Saškiných rodičov, sestru Emu a brata Martina. Všetci sa na neho pozreli s prekvapením. „Prečo máme doma psa?!“ zvolala Saškina mama.

Benny sa usmial a odpovedal: „Myslíte mňa?“

Mama ostala ohromená. „A dokonca vie hovoriť!“

„Mami, klud, nerobí nič zlé,“ uistila ju Saška.

Mama sa trochu upokojila a napokon povedala: „No... asi máš pravdu.“

Saška sa na Bennyho pozrela s nádejou.

„Takže môže zostať navždy?“ opýtala sa.

„No, to ešte uvidíme,“ odpovedala mama.

Benny vedel, že si bude musieť získať jej dôveru, ale už teraz cítil, že je tu vítaný.

Na druhý deň ráno sa Benny zobudil s radosťou v srdci. Saška už bola hore a hrala sa s bratom a sestrou. „Benny, ideme na ihrisko, ako sme sa dohodli!“ zavolala na neho.

Na ihrisku už čakali Hugo, Brix, Leo, Eli a Rafík. „Benny, už sme ťa čakali!“ štekol Hugo. Všetci sa zvitáli a pripravili sa na ďalší deň plný zábavy.

Počas hry si Benny uvedomil, aké je šťastie mať takých priateľov. Spolu so Saškou a jeho partiou sa smiali, behali a hrali sa schovávačku.

Keď sa unavení posadili do kruhu, Saška sa obrátila k Bennymu a povedala: „Tak čo, Benny? Páči sa ti tu u nás?“

Benny sa usmial. „Áno, Saška. Toto je môj nový domov. A s vami všetkými po boku sa už nikdy nebudem cítiť osamelý.“

„Vieš, Benny,“ povedala Saška, pohľadila ho po hlave a dodala, „rodina a priateľstvo nie sú len o mieste. Sú aj o ľuďoch a zvieratách, ktorí ťa majú radi.“

Benny prikývol. Vedel, že teraz už patrí do tejto rodiny a že ho čakajú ďalšie dobrodružstvá po boku jeho kamarátov.

A tak Benny našiel svoj nový domov, miesto plné lásky, priateľstva a šťastia. Od toho dňa sa už nikdy necítil sám, pretože mal svoju partiu a svojich nových priateľov, s ktorými mohol prežívať krásne chvíle.

Laila Medvecká 4. A